

MAATREGELEN IN VERBAND MET DE BESCHERMING VAN ZEEKABELS

Maandag organiseerde de dienst public relations van de Regie T.T. een contactvergadering ten behoeve van de zeelieden en heel speciaal de zeevissers. Het was dhr. Brabant die de vergadering inleidde en het doel van de bijeenkomst uiteenzette.

Nadat een film werd voorgesteld in verband met de onderzeese kabels voor telegraaf en telefoonverbindingen op interkontinentaal vlak gaf dhr. O. Hoebeeck een uiteenzetting waarin vooral het juridisch aspekt werd doorgelicht. Omwille van de belangrijkheid voor onze vissers geven wij hierna deze uiteenzetting weer :

Sedert de dag in augustus 1850, waarop de gebroeders John en Jacob Brett inscheepten om op goed geluk af tussen Frankrijk en Engeland de eerste kabel in volle zee te leggen is er een enorme vooruitgang geboekt op het gebied van de planning en het leggen van zee-kabels ten behoeve van de verreberichtgeving.

Het noodlot heeft gewild dat de kabel die ik zoëven citeerde nauwelijks in dienst was gesteld, toen hij beschadigd werd door de boot van een treilvisser.

Ongeveer 125 jaar later zijn de activiteiten van de vissers over de ganse wereld nog steeds de belangrijkste oorzaak van beschadiging van zee-kabels.

Deze vroegere tegenslagen, noch de hedendaagse, hebben de exploitanten van de verreberichtgeving afgeschrikt om steeds meer zee-kabels op de oceaانبodem te leggen. De huidige moderne zee-kabels zijn voorzien voor meer dan 1800 telefoonkanalen in een enkele kabel. De tijd ligt niet meer zo ver af dat één enkele kabel een capaciteit van 10.000 telefoonkanalen zal hebben. Dit is de reden waarom de eigenaars van de kabels zich enorme inspanningen getroosten om in de toekomst, in de mate van het mogelijke, kabelbreuken en beschadigingen te voorkomen.

Het is in het raam van de akte die door het „Internationaal Komitee voor bescherming van Kabels” en door de lidstaten van het „Internationaal verdrag ter bescherming van Zee-kabels” wordt gevoerd dat mij gevraagd werd hier vandaag de internationale voorschriften en wettelijke bepalingen die op dit stuk van kracht zijn, een weinig toe te lichten.

De Internationale Konventie betreffende de bescherming van zee-kabels werd op 14 maart 1884 te Parijs gesloten en werd door België bij wet van 18 april 1885 geratificeerd.

Zij bezit derhalve, ook in ons land, kracht van wet.

Onderzoeken wij dan even wat die konventie zoal voorschrijft dat voor de zeelieden in het algemeen en voor de vissers in het bijzonder van belang is.

Artikel 2 voorziet dat het breken of het beschadigen van een zee-kabel, dat vrijwillig of wegens schuldige nalatigheid werd verricht en dat tot resultaat zou hebben dat de verreberichtgeving geheel of gedeeltelijk onderbroken of gehinderd wordt, door de nationale wetgevingen strafbaar moet worden gesteld, ongeacht de burgerlijke akte die de kabeleigenaars

kunnen instellen tot het bekomen van schadevergoeding en intresten. De handelingen gesteld om menselevens te redden of de veiligheid van het schip te beschermen, nadat de nodige voorzorgen werden genomen, werden natuurlijk van verantwoording uitgesloten.

Verder schrijft artikel 5 voor dat de schepen die bezig zijn zee-kabels te leggen of te herstellen de nodige signalen moeten aanbrengen.

Deze signalen zijn de volgende : overdag voeren zij van boven naar onder een rode bol, een witte ruit en opnieuw een rode bol. Na zonsondergang zijn deze dagmerken vervangen door respectievelijk rood-wit-rood lichten, loodrecht onder elkaar geplaatst en zichtbaar over de gehele horizon.

Wanneer een kabelschip dat de bedoelde signalen bezit, bezig is een kabel te herstellen moeten alle overige schepen die deze signalen kunnen bemerken zich terugtrekken of ten minste één zeemijl van dit schip verwijderd blijven, om zijn werkzaamheden niet te hinderen.

De tuigen en netten van de vissers moeten op dezelfde afstand worden gehouden. Evenwel beschikken de vissers die bedrijvig zijn op een plaats waar een kabelschip aankomt of waar boeien worden geplaatst over een tijdspanne van 24 uur om zich terug te trekken.

Volgens artikel 6 moeten de schepen en de netten van vissers een kwart mijl verwijderd blijven van boeien die bestemd zijn om de positie van zee-kabels aan te wijzen. Kabelboeien zijn stalen boeien waarvan het boven het water uitstekende gedeelte bolvormig is. De kleur is rood, zwart of rood-wit geblokt. De boei is gewoonlijk voorzien van een paal waarop een vlag en meestal ook een radarreflektor is aangebracht. 's Nachts wordt een wit vast flikkerlicht gevoerd.

Het artikel 7 is in feite de hoofdbroek die aan de basis ligt van onze bijeenkomst. Het schrijft voor dat de eigenaars van boten die kunnen bewijzen dat zij een anker, een net of een ander vistuig hebben opgeofferd om een zee-kabel niet te beschadigen, door de eigenaar van de kabel moeten vergoed worden.

Om op een dergelijke vergoeding recht te hebben, is het steeds volgens ditzelfde artikel nodig dat men in de mate van het mogelijke, dadelijk na het ongeval een proces-verbaal heeft opgesteld dat gestaafd wordt door getuigenis van de bemanning en dat de kapitein van de boot, binnen de 24 uur na zijn aankomst in de thuis- of aanleghaven, bij de bevoegde overheid aangifte doet.

Wij komen hierna meer in detail terug op de toepassingsmodaliteiten van dit artikel.

Ten slotte wensen wij er in verband met de konventie nog terloops op te wijzen dat de artikelen 8 tot 10 respectievelijk bepalen dat :

- a) de rechtbanken van het land waartoe het schip behoort, bevoegd zijn om kennis te nemen van de inbreuken (art. 8) ;
- b) de vervolgingen door de Staat, d.i. het openbaar ministerie, worden ingesteld (art. 9) ;
- c) de inbreuken kunnen vastgesteld worden door alle mogelijke bewijsmiddelen en zelfs door de officieren van oorlogsbotten van om het even welke lidstaat. De kapitein of de chef van het schip is verplicht alle officiële stukken te tonen die de nationaliteit van het schip rechtvaardigen. De processen-verbaal worden opgesteld in de taal van het land van de officier die ze opstelt, doch de beschuldigen en de getuigen, dus de bemanningsleden, hebben het recht er in hun eigen taal, de uitleg aan toe te voegen die zij nodig achten (art. 10).

De overige artikelen zijn voor ons hier vandaag van ondergeschikt belang. Om aan deze konventie en inzonderheid aan de inbreuken op de artikelen 2, 5 en 6 strafrechtelijke gevolgen te verbinden werd in hetzelfde Belgisch Staatsblad dat de ratificatie van de konventie publiceert tevens de wet van 14 april 1885 afgekondigd die tot doel heeft door straffen de inbreuken op de voorschriften van de reeds geciteerde konventie te betuigen.

Toen ik deze wet voor de eerste maal las en eraan dacht dat ik hier vandaag op deze strafbepalingen uw aandacht moest vestigen, be-kroop mij een minder prettig gevoel en beschouwde ik mezelf als de officier die bij de keuring van toekomstige militairen met een lijkbidderge-zicht lezing geeft van de handelingen waarvoor in het Belgisch leger de dood met de kogel te wachten staat. Een dergelijke vaart lopen de in het vooruitzicht gestelde straffen wel niet, maar, miniem kan men ze alleszins niet noemen. Oordeel zelf maar :

- 1) Alwie vrijwillig een zee-kabel beschadigt krijgt een boete van 300 tot 1.000 fr. (vermenigvuldigd met 30 natuurlijk) en/of een gevangenisstraf van 3 maand tot 5 jaar. Daarenboven kan hij gedurende vijf jaar uit zijn rechten ontzet worden. Zelfs de poging een kabel vrijwillig te beschadigen wordt zwaar ge-straft.
- 2) Alwie uit nalatigheid een zee-kabel beschadigt, krijgt een boete van 26 tot 300 fr (maal 30) en/of een gevangenisstraf van 8 dagen tot 2 maand. Wie instrumenten of tuigen heeft gefabriceerd, verkocht of te koop aangeboden, ingescheept of doen inscheppen, met het doel kabels

(Vervolg blz. 7)

ONZE KERST- EN NIEUWJAARSAKTIE VOOR ONZE OUDE VISSERS VAN GODTSCHALCK, WEZEN EN IBISKINDEREN

GIFTEN

De Rederscentrale	3.000	O.369 Eug. en Lucien Verleene	1.000
Nieuwsblad van de Kust	1.000	Scheepswerven Leon Degrave	1.000
Verzekeringsmaatschappij		Fr. Vander Veen - Martinsen	2.000
Hulp in Nood	3.000	Animalia Denderleeuw	1.000
S.C.A.P.	3.000	Dank Lambert	500
Hand in Hand Oostende	2.000	Volkvertegenwoordiger	
Verbond Kustvisserij	1.000	Dries Claeys	500
De Zeekust	1.000	O.198 Hennaert Gebrs	1.000
Onbekend	500	Dr. Miroir	1.000
Aug. Van Gheluwe, aannemer	900	Henri Boudolf	2.000
Hector Muylaert (3 koeke- broden)	300	Een vriend	200
Restaurant Windsor	500	Burgemeester Soetaert West- ende	1.000
L.S.V.	200	Leopold Neyts Z.27	500
Leon Billiau	500	Pierre Devriendt O.260	500
Daniel Dewulf	2.000	Mevr. Rubben O.141	500
Verstichele Edmond	500	Louis Vanhyfte	1.000
Onderlinge Visafslag Oostende	2.000	Vislossersbond Van Waes	500
Hand in Hand Zeebrugge	2.000	Kredietbank Oostende	500
Rederij Willo	500	Bank van Brussel	500
O.127 R. Haelewyck	1.000	Julia en Tuur	200 fr.